

Sygn. akt V KZ 63/21

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **D. P.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w dniu 22 grudnia 2021 r.,

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego

z dnia 24 listopada 2021 r. sygn. akt V KO 83/21,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

D. P. wystąpił do Sądu Najwyższego z osobistym wnioskiem o wznowienie postępowania prawomocnie zakończony wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 7 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 7 marca 2019 r., sygn. akt III K (...), powołując się na przesłankę wznowienia z „art. 540 § 1, § 2 a, b k.p.k.” i wskazując na błędną ocenę dowodów w jego sprawie.

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2021 r. sygn. akt V KO 83/21, wydanym w trybie art. 545 § 3 k.p.k., Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

Zażalenie na to postanowienie wniósł skazany D. P., w którym nie zawarł konkretnych zarzutów pod adresem zaskarżonego postanowienia, ogólnie się z nim nie zgadzając i nie aprobując sposobu procedowania w jego sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne, tym samym w wyniku jego rozpoznania należało utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

Wznowienie postępowania sądowego należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie, których katalog zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. i art. 540b k.p.k. Sąd Najwyższy w zaskarżonym postanowieniu przekonująco wykazał, że brak jest podstaw do wznowienia postępowania, skoro podawane przez wnioskodawcę okoliczności pozwalają, w sposób oczywisty, na stwierdzenie, że nie wystąpiły zarówno wyartykułowane wprost, jak i sugerowane w uzasadnieniu wniosku przesłanki do wznowienia postępowania w jego sprawie.

Aby można było wznowić postępowanie karne na podstawie „nowych faktów i dowodów”, ujawnić się musi dowód lub okoliczność nieznana Sądowi orzekającemu w chwili wyrokowania, a jednocześnie w wysokim stopniu uprawdopodobniająca wadliwość wydanego orzeczenia i w takim samym stopniu wskazująca, że po wznowieniu postępowania zapadnie orzeczenie zasadniczo odmienne od orzeczenia poprzedniego. Postępowanie wznowieniowe nie służy do ponownej oceny dowodów już zgromadzonych w sprawie (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2021 r., V KO 3/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2021 r., V KZ 46/21). Tym samym w pełni prawidłowo Sąd Najwyższy stwierdził, że kwestionowanie przez skazanego oceny dowodów dokonanej w jego sprawie nie może stanowić podstawy wznowienia postępowania, w tym także stanowiącej rzeczywistą podstawę wniosku przyczyny w postaci „nowych faktów i dowodów” z art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.

Trafności stanowiska Sądu Najwyższego zajętego w zaskarżonym postanowieniu nie zmienia argumentacja zawarta w zażaleniu, albowiem skarżący przede wszystkim wyraża swoje ogólne niezadowolenie z zapadłej decyzji

procesowej. Nie przedstawił jednak żadnego konkretnego argumentu, który mógłby w jakimkolwiek stopniu podważyć zasadność stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w zaskarżonym postanowieniu.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.